

til Fattiggaaarde efter det nuværende Lovfor-
slag. Jeg kunde fremdeles have ønsket, at
man i Stedet for Amtmandens Afgørelse
havde haft en Voldgift, omtrent paa lignende
Maade som ved Ulykkestilsældesforlikningen,
ikke fordi jeg vil udtale nogen Mistillid
overfor Amtmændene, tværtimod, det tror
jeg, man skal erkende, at den Virksomhed,
Amtmændene have udfoldet i Fattigvæsenet,
har i Reglen været human, og de have i
Reglen staaet paa de fattiges Side, og jeg
har aldeles ingen Tvivl om, at de ville op-
træde baade human og overensstemmende
med Lovens Aand, forudsat at det bliver
Lov, hvad man jo maa gaa ud fra, at det
vil blive, men jeg kunde dog ønske en lidt
anden Afgørelse, ved hvilken de Folk, der
selv staa denne Sag nær, gennem en Vold-
giftsret havde faaet en Stemme med, og det
kunde nok have været en lignende Voldgifts-
ret som den, der er foreslaaet ved Ulykkes-
forlikningsloven. Men som sagt, i det hele
og store er jeg tilfreds med Lovforslaget, og
jeg er overbevist om, at man ikke derved
borttager Ansvarspølsen, som det ærede
1ste Medlem for 9de Kreds talte om,
tværtimod vil det spænde, ansjore til at
holde mange udenfor Fattigvæsenet. — Naar
man nu vil spørge, hvilken finansiel Virk-
ning det vil have indenfor Kommunen, da
er det ganske vist, som det er sagt, det er
vanskeligt at have nogen Forestilling om;
men nogen Forestilling forekommer det mig
dog nok, at man kunde have. Jeg ved
meget godt, at i de Bilag, som ere frem-
komne under Forhandlingerne om det offent-
lige Fattigvæsen, ere Udgifterne vurderede
meget lavt, men det forekommer mig dog
alligevel ved et nøje Eftersyn af disse Bilag,
at de ere temmelig korrekt bekvarede, og jeg
er ikke i Stand til at kunne se Fejl paa de
Punkter, hvor det netop galdt om at faa
Uds. Ifølge disse menes der, at naar
alle dem, der ere over 60 Aar, og som trænge
til denne Forsørgelse, skulle have en Ind-
tægt, som svarer til 200 Kroner for Mænd
og 150 Kroner for Kvinder, vil det blive
noget over 4 Millioner Kroner (Inden-
rigsministeren: Ja, det er rigtigt.)
Man tager vel næppe fejl, naar man fra
disse 4 Millioner Kroner drager omtrent
1½ Million Kroner til det nuværende Fat-
tigvæsen, saa at der altsaa bliver 2½ Mil-
lion Kroner tilbage. Af de 1½ Million
Kroner til Fattigvæsenet, kunne vi nu tænke
os de 750,000 spundne bort, men Kommunen
ville ganske vist faa en Million Kroner
Merudgift til den ny Alderdomsforsørgelse;
det ækvivalerer omtrent hinanden. De
750,000 Kroner ville de faa mindre til den

ene Side, og den ene Million Kroner ville
de faa mere til den anden. Dertil kommer,
at efter min bestemte Mening — og jeg har
ogaa lidt Kendskab til disse Forhold — vil
Forslaget efterhaanden bidrage til, at Fat-
tiggaarden tømmes, og at Fattigudgiften i
meget væsentlig Grad formindstes, bidrage
til at skabe de smaa lykkelige Hjem, som
jeg har tilladt mig at omtale. Jeg er der-
for nærmest tilbøjelig til at mene, at Fat-
tigbyrden vil i Virkeligheden formindstes
ganske betydeligt, og at Kommuneafgifterne
i det hele og store ikke alene ikke ville for-
øges, men formindstes ved Forslaget, især
naar det betragtes som Supplement til en
udmærket human Fattiglov. Med disse Be-
mærkninger skal jeg paa det bedste anbefale
Lovforslaget. Jeg var glad ved at høre, det
ærede 10de kongevalgte Medlem (Goos), der vel
havde faa store Betæneligheder ved For-
slaget, men jeg paastønner, at han har over-
vundet sine Betæneligheder. Jeg tror ikke,
at det Spring, vi foretage, er til uendte
Egne. Vi bygge paa noget bestaaende, og
derfor ere vi i Virkeligheden inde paa den
rigtige Vej. Med disse Bemærkninger skal
jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg som Slut-
ningsbemærkning til den ærede sidste Taler
tilføjer, at naar han syntes, at vi havde
faaet en saa forfærdelig kort Tid til Sagens
Behandling, saa vil jeg dog sige, at den
Sag har staaet paa Dagsordenen i saa
mange Aar. Lovforslaget har jo ligget i
det andet Ting, Grundtanke, hvorfra dette
her er udgaaet, har jo ligget i det andet
Ting i 2 Aar. Jeg er vis paa, at den
ærede Taler meget omhyggelig har læst,
hvad der er foregaaet i det andet Ting.
Hans egen Tale bær Præget af, at han slet
ikke var ukendt med det.

Bjerre: Jeg skal kun et Par Minutter
lægge Beslag paa Tingets kostbare Tid. Jeg
er i det hele taget vel tilfreds med dette
Lovforslag. Jeg kan særdeles godt forstaa
de Betæneligheder, som næres af det ærede
Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen);
thi det maa vel indrømmes, at det ligger
udenfor den nuværende Samsundsordens
ledende Principper, at de fattige fra nu af,
naar de ikke have gjort sig skyldige i særlig
graverende Ting, skulle kunne kræve af Sam-
fundet i alt væsentligt det samme som andre
ubemidlede, der ikke faa Fattighjælp. Men
rent praktisk set, saa er denne forøgede Barm-
hertighed, der saaledes vises mod de ube-
midlede, jo dog ganske sikkert ikke mere, end
hvad vi Allesammen hjertelig gerne unde
dem, og jeg kan ikke forstaa, at der
under de forhaandenværende Omstændigheder